

Afvisning af klage i sag om udvidelse af affaldsvirksomhed i Esbjerg Kommune

19/08001

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter miljøvurderingslovens § 50, stk. 1, jf. § 49, stk. 1. ^[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser at realitetsbehandle klage over Esbjerg Kommunes afgørelse af 23. september 2019 om, at udvidelse af en affaldsvirksomhed på [adresse1], ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet ^[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2. ^[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøvurderingslovens § 54, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 20. oktober 2019 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af en borger med bopæl ca. 4 km (i luftlinje) fra projektområdet.

Klager har navnlig anført, at Esbjerg Kommunes vurdering af, at virksomhedens aktiviteter ikke vil udgøre en risiko for jord og grundvand, forudsætter, at der foretages undersøgelser af jordforholdene ved hjælp af miljøboringer. Dette særligt, da kommunen efter klagers opfattelse er bekendt med, at der har været håndteret farligt affald på projektområdet uden de nødvendige tilladelser og i strid med den forrige miljøgodkendelse. Der er derfor behov for en miljøkonsekvensvurdering af projektet.

Klager mener derudover, at opbevaringen af affald indendørs i containere ikke er forsvarligt, da der vil være risiko for forurening af den omkringliggende natur, jord og grundvand, såfremt bygningen bryder i brand. Hertil kommer forurening ved nedsivning i forbindelse med brandslukningsarbejde.

Klager har endvidere anført, at kommunens vurdering af støj- og støvgener fra projektet er utilstrækkelig, idet der blandt andet ikke er udført konkrete målinger eller udarbejdet støjkort, ligesom påvirkning fra støj og luftforurening ikke er vurderet i forhold til bilag IV-arter, der befinder sig i et område ca. 290 meter fra projektområdet.

Endeligt har klager anført, at Esbjerg Kommune har økonomiske interesser i sagen, idet kommunen ejer det areal, der skal tilkøbes i forbindelse med projektet, hvorfor kommunen er inhabil.

Sagens oplysninger

Esbjerg Kommune har den 23. september 2019 i medfør af miljøvurderingslovens § 21 truffet screeningsafgørelse om, at udvidelse af en affaldsvirksomhed på [adresse1], ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

Projektet omfatter en udvidelse og omrokering af virksomhedens aktiviteter, herunder tilkøb af et areal.

Klager bor i Esbjerg ca. 4 km i luftlinje fra projektet. Projektområdet ligger uden for byen, og mellem klagers bopæl og projektområdet ligger bl.a. et større boligområde.

Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger

Ifølge miljøvurderingslovens § 50, stk. 1, kan afgørelser efter lovens § 21, jf. § 49, stk. 1, påklages af enhver med retlig interesse i sagens udfald og landsdækkende foreninger og organisationer, der som formål har beskyttelse af natur og miljø eller varetagelsen af væsentlige brugerinteresser inden for arealanvendelsen og har vedtægter eller love, som dokumenterer deres formål, og som repræsenterer mindst 100 medlemmer.

Udtrykket retlig interesse er ikke nærmere defineret i miljøvurderingsloven. Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder imidlertid, at afgrænsningen af, hvem der er klageberettiget, må afhænge af de intentioner, der ligger bag miljøvurderingslovens bestemmelser om miljøvurdering af konkrete projekter. Formålet med en miljøvurdering er, at der under inddragelse af offentligheden tages hensyn til projekters sandsynlige væsentlige indvirkning på miljøet, herunder den biologiske mangfoldighed, befolkningen, menneskers sundhed, flora, fauna, jordbund, jordarealer, vand, luft, klimatiske faktorer, materielle goder, landskab, kulturarv, herunder kirker og deres omgivelser og arkitektonisk og arkæologisk arv, større menneske- og naturskabte katastroferisici og ulykker og ressourceeffektivitet og det indbyrdes forhold mellem disse faktorer, jf. miljøvurderingslovens § 1, stk. 2. Miljøvurderingsloven fastlægger endvidere, at der skal ske en bred inddragelse af offentligheden, og udgangspunktet er derfor, at der er en tilsvarende vid adgang til at klage.

En sådan fortolkning følger ligeledes af VVM-direktivets artikel 11, stk. 1, ^[4] og Århus-konventionens art. 9, stk. 2, ^[5] hvorefter det skal sikres, at medlemmerne af den berørte offentlighed, som har tilstrækkelig interesse, har adgang til at klage. Ved den "berørte offentlighed" skal der efter artikel 1, stk. 2, litra e, forstås den del af offentligheden, som er berørt af, kan blive berørt af eller har en interesse i miljøkonsekvensvurderingen. Tilsvarende følger af Århus-konventionens artikel 2, stk. 5. Af formuleringen "tilstrækkelig interesse", følger dog, at ikke enhver, der henhører under "den berørte offentlighed", er klageberettiget.

En retlig interesse må normalt antages at foreligge hos personer, erhvervsdrivende eller foreninger med tilknytning til det område, hvor det påtænkte projekt ønskes etableret, da de som udgangspunkt vil være en del af den berørte offentlighed og have en tilstrækkelig interesse.

I vurderingen af, om der foreligger en tilstrækkelig interesse, indgår særligt afstanden mellem projektområdet og klagers ejendom eller bopæl sammenholdt med de genevirkninger, som projektet måtte indebære for klager. ^[6]

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager ikke er klageberettiget. Nævnet har herved lagt vægt på, at klager bor ca. 4 km i luftlinje fra projektområdet, at klagers bopæl og projektområdet adskilles af et større boligområde, hvorfor der ikke er visuel forbindelse mellem området og klagers ejendom, og at klager ikke i særlig grad vil være berørt af trafik, støj eller andre gener fra projektet. Nævnet finder på den baggrund, at klager ikke er berørt i et omfang, der medfører, at klager har en retlig interesse i sagens udfald.

Gebyr

Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr, jf. gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 2, nr. 3.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser at realitetsbehandle klage over Esbjerg Kommunes afgørelse af 23. september 2019 om at udvidelse af en affaldsvirksomhed på [adresse1], ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

Stedfortrædende formand

1. Lovbekendtgørelse nr. 1225 af 25. oktober 2018 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM). ↑
2. Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet. ↑
3. Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv. ↑
4. EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, der er ændret ved EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2014/52/EU af 16. april 2014. ↑
5. Århus-konventionen af 25. juni 1998 om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet. ↑
6. Se tilsvarende Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 13. december 2019 i sagsnr. 19/08631, og Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 1. juni 2018 i sagsnr. NMK-34-00704. ↑

Sag:

19/08001

Dato:

4. marts 2020.

Emner:

Miljøvurdering af ...

Highlight:

 Vis/skjul highlight

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)